

Nd.

862. Breytingartillaga

[5. mál]

við frv. til útvarpsлага.

Frá Jóni Baldvini Hannibalssyni.

Við ákvæði til bráðabirgða bætist nýtt ákvæði, II, er orðist svo:

Par til lokið er endurskoðun þeirra ákvæða fjarþiptalaga, nr. 73/1984, er snerta boðveitur í eigu sveitarfélaga, gilda eftirfarandi ákvæði um uppsetningu og rekstur þeirra:

1. Sveitarfélögum og samtökum þeirra er heimilt að koma upp boðveitum sem m. a. má nota til staðbundinnar dreifingar dagskrárefnis um þráð eða þráðlaust innan viðkomandi sveitarfélags eða sveitarfélaga. Slíkar boðveitur skulu fullnaegja reglum sem samgönguráðuneytið setur að fengnum tillögum Póst- og símamálastofnunarinnar varðandi senditíðni og aðra tæknilega eiginleika sendistöðva og kapalkerfa og þær skulu hafa sendirásir til leigu fyrir útvarpsfélög og aðra aðila sem uppfylla almennar reglur, sbr. 2.—6. lið.

Útvarpsfélögum er einnig heimilt að eiga og starfrækja sendistöðvar fyrir staðbundið hljóðvarp, sbr. nánari ákvæði í 6. lið.

2. Nú rekur sveitarfélag boðveitu, sbr. 1. lið., og skal þá setja henni sérstaka stjórn í samræmi við reglur um nefndir og ráð sveitarfélagsins. Standi samtök sveitarfélaga að slíkri boðveitu skal ákveða um skipan stjórnar í sameignarsamningi. Seltja skal almennar reglur um afnot af hljóðvarps- og sjónvarpsrásum boðveitunnar og skulu allir þeir, sem uppfylla sett skilyrði um ábyrgð á útsendingum, gerð dagskrárefnis og greiðslu afnotagjalds, hafa rétt til afnota rásanna ýmist í lengri eða skemmti tíma eftir nánari ákvörðun stjórnar.

Gjöld fyrir afnot boðveitunnar skulu ákveðin af viðkomandi sveitarstjórn eða sveitarstjórnnum í gjaldskrá. Skal gjaldskráin miðuð við rekstrar- og fjárfestingarkostnað boðveitunnar þannig að notendur greiði kostnaðinn í hlutfalli við notkun. Skal kostnaði jafnað niður á notendur boðveitunnar, svo sem á þá sem nota hana til móttöku útvarps- og sjónvarpsefnis frá innlendum eða erlendum stöðvum, til móttöku og sendinga á tölvuboðum og á þá sem nota hana til sendingar á dagskrárefni.

3. Einstaklingar og félög, svo sem menningarfélög, stjórnmálfélög, tráfélög, hagsmunasamtök og áththagafélög sem uppfylla öll almenn skilyrði um afnot af útvarps- og sjónvarpsrásum boðveitu, skulu hafa rétt til tímabundinna útsendinga um hana skv. nánari ákvörðun stjórnar boðveitunnar sem úthlutar útsendingartínum og útsendingarásum. Eigi mega slíkir aðilar taka gjald af viðtakendum útsends efnis, né afla sér tekna með auglýsingum í útsendingunum, né heldur nota útsendingarnar til kynningar á vörum og þjónustu í verslunarskyni.

Stjórn boðveitu getur synjað umsókn um afnot af útvarps- og sjónvarpsrásum ef hún telur að viðkomandi aðili uppfylli eigi almenn skilyrði um afnot boðveitunnar eða ef hann hefur með fyrri útsendingum gerst sekur um gróf brot á reglum boðveitunnar eða refsiloggjafarinnar. Áfryja má slíkri synjun til útvarpsréttarnefndar sem kveður upp úrskurð í malinu. Ávallt skal tilgreina ábyrgðarmann að útsendingum þeim sem að framan greinir.

4. Aðeins útvarpsfélög, sem útvarpsréttarnefnd viðurkennir, hafa rétt til reglulegra útsendinga um boðveitukerfi að uppfylltum almennum skilyrðum boðveitunnar en það telst regluleg útsending sem send er út 5 daga í viku hverri eða oftar og hver útsending tekur a. m. k. eina klukkustund.

Nú leigir útvarpsfélag rás í boðveitu og er því þá heimilt að afla sér tekna með afnotagjöldum og/eða auglýsingum, enda skal gjaldskrá þess fyrir auglýsingar háð samþykki útvarpsréttarnefndar.

5. Útvarpsfélagi, sem útvarpsréttarnefnd viðurkennir, er heimilt að eiga og reka sendistöð fyrir staðbundið hljóðvarp enda uppfylli sendistöðin reglur samgönguráðuneytisins, sbr. 1. lið. Starfssvæði slíkra stöðvar er háð samþykki menntamálaráðuneytisins að fengnum tillögum útvarpsréttarnefndar.

Menntamálaráðuneytið setur í reglugerð gjaldskrá þar sem kveðið er á um árlegt leyfisgjald fyrir sendistöðvar útvarpsfélaga. Útvarpsfélög, sem reka eigin sendistöð, mega afla sér tekna með birtingu auglýsinga skv. nánari reglum sem útvarpsréttarnefnd setur.

6. Óheimilt er að veita erlendum aðilum leyfi til útvarpsrekstrar eða aðild að slíkum rekstri. Þó er utanríkisráðherra heimilt að veita Varnarlíðinu leyfi til staðbundins útvarpsrekstrar á varnarsvæðunum í samræmi við þær almennu reglur um senditiðni og sendibúnað sem samgönguráðuneytið setur og um getur í 1. lið.